Recensie: Skin in the game ****1/2

DE Studio Antwerpen
vrijdag 14 november 2025

foto © fabuleus

Recensie:
Een staande ovatie van een tot aan de nok gevulde DeStudio door een dolenthousiast publiek ontving fabuleus met Skin in the game dat bedacht, geregisseerd (samen met Sofie Joan Wouters) en geschreven werd door Rashif El Kaoui. Het is ontegensprekelijk een van de beste jongerenvoorstellingen van het moment. Ik kan me niet herinneren dat ik ooit een spontaan vreugdekreetje slaakte terwijl ik naar een toneelvoorstelling waarin ook gedanst wordt, keek. Maar kijk, die 'jeuj' floepte er gewoon uit toen een meisje fel stelde: 'Ik haat Taylor Swift!' Zo hard was ik meegezogen in het verhaal, maar vooral: het voelde als een verademing aan dat hoewel de charts anders doen geloven alsook de enorme media-aandacht die deze internationale popster krijgt, dat ie-der meisje tegenwoordig een Swiftie is. Niet dus. Oef.

Fabuleus laat als productiehuis jongeren samenwerken met ervaren makers. Of het nu om dans, performance, circus of (tekst)theater gaat, maakt niet uit. Het resultaat van hun jongste productie is gewoon fabuleus. De kwaliteit van Skin in the game zit 'm hier in jongeren die de volwassenen versterken en andersom. Samen vormen ze meer dan de som van de deeltjes, en is het de groep in zijn geheel die de vruchten plukt van deze artistieke kruisbestuiving.
Skin in the game gaat over de eliteschool Morning Glory die competitie hoog in het vaandel draagt. Van een ex-medewerker van een consultancybedrijf ("Presteren of buitengesjot worden is zo efficiënt!") krijgen de jongeren les o.a. over hedgefondsen, en stelt ie hen de vraag hoeveel varkens er in China zijn, of om hem iets te verkopen dat ie wil. En dat terwijl een jongere met andere vraagstukken bezig is: of een kameel in vergelijking met een dromedaris een minderwaardigheidscomplex heeft of omgekeerd.
Een vlijmscherpe humoristische voorstelling levert dit alles op, die onze maatschappij, en dan vooral het leven op kantoor (en in de klas) een spiegel voorhoudt. "Emoties die beleef je thuis en niet op de werkvloer of op school", klinkt het droogjes.
Wanneer een ongekende dreiging ervoor zorgt dat de jongeren in hun klas moeten blijven, samen met hun leerkracht én de bebloede CEO/directrice van Morning Glory worden hun lessen bittere ernst en ontvouwt er zich een waar machtsspel onder deze geprivilegieerde jongeren. Vluchten is geen optie want dan worden ze van school gestuurd en kunnen ze fluiten naar een prestigieus diploma.
Lauren (héérlijk bitchy neergezet door Ella Callebaut) ziet haar kans schoon om wat ze net leerde om te zetten in de praktijk. Ze merkt dat naarmate de uren vorderen er meer nood is naar haar notenreep (hebben we al gezegd dat het genieten is van het taalspel?) en biedt het aan de meestbiedende aan. Voor haar is dat

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

een wat pervers verlangen voor haar neus zien uitkomen: een kus tussen Christopher (Zi Liu) en Sam (Flo Martens). Eerder zette ze haar leerkracht Mimoun (Zakaria Ridouani) al vakkundig in de hoek, door op zijn vraag om iets aan hem te verkopen dat ie wil, hem de verboden vrucht aan te bieden: zichzelf. Hij wil het wel, maar het mag niet, weet ze. Schaakmat.

Het is een cruciaal moment in Skin in the game, want het is dan dat in combinatie met het onheilspellend bericht dat sommige alfajongeren zoals Lauren, maar ook Carmen (sterk neergezet door Jules Renée Manalo-Balbaert), Io (Arachine Horn) en de driftige Elodie (Fenna Keymeulen) hun kans schoon zien en de zaak overnemen. Heerlijk is het spanningsveld onder de jongeren onderling en de conflicten die vergroten. Zo panikeert Aliyah (Maja Azila) dat ze als deel van het influencersduo The Cuties met Carmen een aantal volgers kwijt geraakt is. Carmen blijft daar rustig onder dat het om weinig mensen gaat op hun totaal aantal, terwijl Aliyah vreest dat de neerwaartse trend is ingezet.

Genieten is het in Skin in the game om de verschillende bogen te zien die allerlei personages maken. Sofie Joan Wouters excelleert alweer op het podium in de rol van CEO/directrice Claire Coucke. Zij is het die erg paniekerig het klaslokaal binnenkomt. Hilarisch is het dan ook wanneer ze tegen de leerkracht zegt: "De kinderen zijn overstuur!" terwijl ze dat zelf is. Sofie Joan Wouters zoekt daarbij steeds haar hese stem op en bovenal legt ze geen enkele zin neer. Altijd gaat ze de hoogte in. Smullen is dat. Maar na verloop van tijd merk je dat ze met haar handen een machtsdriehoek vormt en haar personage klaar is om tot de essentie van dit stuk te komen, en de (eerdere) uitspraken 'Ik eet, dus ik leef.' en 'Het is eten of gegeten worden.' in uitvoering te brengen.

Ook Tariq (hulde aan Qais Agarrom die vanaf de start microproblemen kende maar gewoon onverstoord bleef doorspelen!) zien we een bocht maken, van het hilarische 'Hij is wel onze leerkracht hé, toon een beetje respect!' als slijmbal/mouwveger van zijn leraar tot iemand die mee definitief komaf van hem maakt.

Voor de muziek van Skin in the game stond de achttienjarige Elijah De Pauw Benayad in. Zijn opzwepende beats vormen de ideale soundtrack voor deze horrorachtige koortsdroom.

< Bert Hertogs >

Credits

concept, tekst & regie Rashif El Kaoui co-regie Sofie Joan Wouters spel Qais Agarrom, Maja Azila, Ella Callebaut, Arachine Horn, Fenna Keymeulen, Zi Liu, Jules Renée Manalo-Balbaert, Flo Martens, Zakaria Ridouani & Sofie Joan Wouters dramaturgie Peter Anthonissen scenografie & geluidsontwerp Wannes Deneer muziek Elijah De Pauw Benayad bewegingscoach Anna Karenina Lambrechts kostuums Joëlle Meerbergen productie fABULEUS coproductie Perpodium met steun van Destelheide, Literatuur Vlaanderen, de stad Leuven, de Vlaamse Gemeenschap & de Tax Shelter van de Belgische Federale Overheid

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.